

Samapiteana se șîră la Kristă kă o miapă
kipeskîndă.

— Doamne, zissee ea, daka este apa, dă-mă
dintr'achea apă, te poră, ka să fiș sătărătă pentru totă
d'apna, și să nu mai amă osteneala de a veni să
ieaă d'aci.

— Fiș, zissee Iisusă, dă-te de ăi cătă bârba-
tulă, și înțoarce-te că dinșulă.

Dă ea, cătăndă din kană, zissee:

— N'amă bârbată, Doamne.

Iisusă sprijisse.

Femea, zissee emă, aici pespunsă foapte bine
zicîndă: „N'amă bârbată,“ căci aici avea cîncă, și a-
chella că kare vîcășești nu e bârbatulă tăă!

Așași, căkă pespunsă amestekată că răspinse:

— Doamne, Doamne, zissee acea femea, văză
că ești ună profetă: lăminează-mă... Părindă
nostră așa căkă săntele jignirei ne achestă măntea
care se nămeste Gapisim, și voii profetiții zicești, că
singurul loc unde este ertată a se face jignirea
cărălă sănătate este Ierusalimulă.

— Femea, pespunsă Iisusă, kpede-mă, zioa
bine, și aici venită, în kare oamenii să nu se mai
înkine la Dumnezeu în Ierusalimă pîcă ne achestă măntea,
dă akolo unde se voră înkina tatălă meă în spîrită
și în adevară!

— Da, pespunsă Samapiteana, căci Mes-
sia bine: așași dă căndă va veni, te va învăda des-
pre toate lăkăriile.